

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 corone.

Pe săptămână luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pe linie întâia oraș 30 fil., pentru a doua și a treia oraș 20 fil.

Pentru inserare mai mare după involtul.

Schimbare de guvern în România

Din cercuri autorizate se comunică următoarele:

Locul guvernului Averescu l-a ocupat un guvern conservator, sub președinția lui Marghiloman.

Schimbarea aceasta este una din cele mai însemnante, căci ea însemnează o nouă direcție în politică României; nu este vorba de o simplă schimbare de persoane, ci de a urmări altă politică, atât internă, cât și externă. Liberalii, politicienii răsboiuști, se duc dela putere, iar locul lor este luat de conservatori, care vor să pună temeiuri tari clădirii regatului român. Prin încheierea păcii și prin organizarea stărilor interne ale țării, au să creeze o bază nouă pentru guvernare.

Noul cabinet al României însemnează, — după membrii din cari să compusă, — o apropiere sinceră și o politică amicală față de puterile centrale.

Guvernul Marghiloman este întâmpinat în România cu cea mai mare încredere. Înși liberalii se bucură în ascuns, că a venit în fruntea afacerilor o stăpânire, care va simula România de pe prăpastia abîbului.

Pentru monarhia austro-ungară, noul guvern român este garanție, că România va urmări o politică sinceră și va observa condițiile tratatului de pace.

Marghiloman a luat asupra sa, la totă întâmplarea, o grea sarcină. Greutățile se văd și din imprejurările externe, în care a primit încredințarea de a forma noul cabinet. Cu regale Ferdinand și s-a jințut pretrecător mai lungi atât cu raport la încheierea păcii,

cât și în chestiunea de a lămuri situația dinastiei.

Aripa dreaptă a conservatorilor, în deosebi politicienii moldoveni, Petre Carp și aderenții săi, au luat poziție împotriva regelui: ei vor să schimbe detron Marghiloman însă voiesc să aplaneze deosebirile și să salveze situația regelui Ferdinand. Aceasta o face nu numai din interesele politice interne, ci și din punct de vedere al politicei externe, deoarece criza dinastiei ar fi împreună cu grave complicații.

Puterile centrale nu vor să se amestecă în chestiunile politice ale României; doresc însă din toată inimă, ca deodată cu încheierea păcii să se bornească lucrarea de consolidare. Puterile centrale nu vor să se schimbe dinastia, — lucru acesta să dovedește și în cursul tuturor consfătuirilor.

Noul guvern român asigură pace definitivă între România și puterile centrale.

Instituirea de predicatori

Între diferitele chestiuni scoase la suprafață de acest răsobură, de un timp încocă și a putut observa părelelor unora că viața noastră bisericăescă reclamă unele reforme de însemnatate.

S'a accentuat adesea atât în organul arhiepiscopal, cât și în alte ziare d'ale noastre, că preoțimea nu și împlinește întregă chemare, mărginindu-se de comun la celebrarea liturghilor și la celelalte slujbe bisericiste. Ca urmare a acestor stări de lucruri se constată slabirea sentimentului religios al credincioșilor dela sate, care numai din obiceiu mai cercează să fie biserica în Dumineci și să răbători.

strâns, așa că instrucția nu putu să-l regăsească; lipsa acestui unic marfor în deschidere, nu oferea însă decât o mică însemnatate, alături invocat de acuzată era desigur o desvinovățire proastă, cănd totul se potrivea ca să doveadească vina ei. Procurorul conchise cerând pedeapsa prevăzută de lege împotriva crimei de incendiu; deportarea în Siberia.

S-a întrogat un mare număr de martori. Boerul dela Ivanova declară că nici o îndemnătură nu rămânea în mintea lui; singura Aculina a putut pune casă. Acei persoane respectabile dădură deslușiri urate asupra acuzatului, fire brutală, înărtăță de mizerie. Mărturile sătenilor fură lipsite de interes. Nicunum nu se deținea de atitudinea neschimbătoare a sătenilor în fața justiției: o mărginire temătoare, fraze încurante înconjurând chestiunile puse direct, o mare grejă de a nu înținde în modul posibil, nici și mai mare de a nu se compromite. El nu și-a cins să intâmpine neînțăplăse nenorocirea: unii auzisera spunându-se vorbe, dar cine și ce vorbe, cu neputință de aflat; alii și-au văzut pe reprezentanța sa cum însă, deoarece el era scăpare, trebuia să se înveasă, dreptea ei la Dumnezeu trebuia să facă asta pentru ea. Cu căteva zile înainte avocații scriuseră că arătătoare.

Aculina se desvinovățea zicând, că dusese palele într-o sură părsălită a unui văr al ei Anton Petrovici. Anton acesta părsălit locurile acestea puțin mai în urmă, se duse să-și caute norocul la Odessa, unde se angajase în echipajul unui vapor

Se pretinde deci dela preotime o mai bogată activitate în cele suflente, pentru a susține moralul în populație, rămasă acasă, — care în aceste timpuri de grele îspite pare a aluneca pe povârnișul decadentelor morale.

Admitem că va fi și ceva adevară în afirmațiunile înșiruite. Vor fi preoți la culmea chemicării lor, atât la sate cât și la orașe, dar se vor găsi și de aceia caru și din indolență fată de misiunea sfântă, ci mai mult din împrejurarea că vremile acestea i-au găsit nepregătiti, nu săn în stare a face față cerințelor de azi.

Nu ne vine a crede însă, că în aceste vremuri să fi rămas vor un preot, fie că de uită, care să se fi mărginit numai la celebrația sfintei liturghii și a celorlalte funcțiuni. Admitem firește unele excepții, — ca la orice lucrări omenești. Vremea va dovedi pe cei vredni și pe cei nevredni.

Cicil de predici, inaugurat în centrul mitropoliei noastre, este un bun indemn, căc «acum a sosit vremea care săfiește pe toți și neasteapă dreptul Judecător».

Este încă în viațe memoria gestul făcut de generosul Dimitrie Machi Ardelean din Giula-Varsand, în diecembrie Adarulu. Ca fiu credincios al bisericii și al neamului său, notarul Ardelean a donat zece mii de coroane Consistoriului aradului drept fundație, din venitile căreia să se dezvoltă teologie mai talentată și a deșăvârși în al predicei. Fondul creat trebuie augmentat din isoavou nouă, pentru că în curând să ne bucurăm de roadele binefăcătoare, avute în vedere de nobilul fondator. Faptă sa, urmată de a altor binefăcători ai bisericii, în scurtă vreme ni-ar da în fiecare centru al eparhiilor noastre

căte un predicator model, care ar putea sta față, în materie de cuvântător bisericesc, cu oricare predicator al celorlalte confesiuni din țară.

De sine înțeles, viitorii predicatori ar putea alege și din literatura și onorelele amvonului tot ce este bun și potrivit referințelor noastre.

Predicatorii acestia, hirotoniți, vor fi instituți întâi la orașe, în centrele episcopilor. De aici, la trebuință, vor merge din cînd în cînd în provincie, bună oară în parohii vacante, sau cheamări de unii preoți, ca să vă să le dea ajutor moral întru ajungerea unui scop nobil, pe care singur preotul uneori nu poate face la îndeplinire, cum ar fi. Vor putea apoi să stea cu statul în ajutor preotului, care vorbește să combată cu succes unele vîrfi și să scăderă de ale parohiilor, și aşa mai departe.

Acesti predicatori misionari ar avea datorie să-și publice în broșuri predicile și scrierile de interes pastoral, care să ne servească de model nouă, preoților dela sat și dela oraș.

In legătură cu instituirea lor s-ar putea face uniformitate în ale serviciului divin în întreagă biserică noastră, omânând poata din sedință și polileier, și concentrând serviciul «dumnezească» în jurul sfintei liturghii și a predicei, care bine lucrată și bine spusă va deznaște negreșit sentimente religioase și în creștinul poruncă de cale indoelii. În interesul bisericii drept măritătoare, în interesul neamului, se cere în mod imperios că sinea dele eparhiale, ce se vor înțelege în anul curent, să rezolve pe lângă alte probleme de însemnatate și această dorință reclamată de duhul vremii ce ne stăpânește.

Preotul I. Crăciun.

FOIȘOARA

Pe drumuri

— Povestire de Vogué —

(Urmare).

Procurorul civil rechiziitorul; învinuitorii și dovezile erau sdrobițoare pentru Aculina. Bărbatul ei, un om stricat, murise de curând, de multă bătrânețe; ea însăși, rămasă văduvă cu trei copii, arătase întotdeauna o fire joasnică, de neaferă. Gonită și lovită pentru obraznică ei de către sătpâna din Ivanova, ea părăsise curenții roșind amenințări, în fața oamenilor adunăți, căteva ceasuri înainte de foc; le repetase vorba tărânilor ruși în astfel de imprejură: «Am să dă drumul cocușului roșu».

Seară ar fi spus același lucru morarului cumpărătorului și căruță de pae; apoi perise. Se reințorse în sat a doua zi dininea, obosită cu totul și plină de norol, cu căruță goată, prefațându-se a nu să încercea arătătoare.

Aculina se desvinovățea zicând, că dusese palele într-o sură părsălită a unui văr al ei Anton Petrovici. Anton acesta părsălit locurile acestea puțin mai în urmă, se duse să-și caute norocul la Odessa, unde se angajase în echipajul unui vapor

că femeea aceea muncea ca un bou, că cei trei copii erau fingerii bunului Dumnezeu, și că ar fi o mare nenorocire ce să întâmpine ei.

Advocatul, un blond mic, fără barbă, intimidat de căciulile mari ale ascuțitorilor, înșiră căteva fraze pentru a cere mila tribunului asupra sărămcenei văduve; mai val un discurs asupra desorberii gerbilor, ce trebuia să aducă înțelegeră dintră clase.

Aculina nu ieșe de loc seamă la interogatorul martorilor, nicăi la vorbele apărătorului. Privirea ei rătăcește mereu din ceasornic la ușă. Din răsunătorile ei scurte se putea ghici ce se petrece în capul ei. Din toate elementele procesului, din toate lămurilele advocacyului, un singur fapt era preceput de creerul acesta întuicat, și-l occupa cu totul, cu îndrăținicia unei idei fixe. Un căvant al vărului ei Anton Petrovici putea să-șape, și ea nu putea să mantuiească decât dacă Anton intra pe usă aceea, în momentul acela, și zicea el căvant. Toți spuneau că Anton era pierdut pe mări depărtate; ori cum însă, deoarece el era scăpare, trebuia să se înveasă, dreptea ei la Dumnezeu trebuia să facă asta pentru ea. Cu căteva zile înainte avocații scriuseră că arătătoare.

Zicea acesta cu un astfel de accent de sinecireitate, încât convingea multora era să răgădui, cu toate bănuinile adunate. Prin ceea ce se petrecea în mintea mamei, gheacean boarte bine simțăre pe trecut în mintea judecătorilor și a unei mari parte din ascuțitori; schimbarea acesta se putea vedea în tonul și gesturile întristate ale președintelui. Simțea cu toții că nu se putea face altceva decât să se condamne femeea aceea și simțea de asemenea că va fi condamnată cu îndată, cu grija; am fi voit parcă cu toții să

poate că era și al ei, poate că Anton era de drum, poate că o să între acum... Se ținea batea femeie acăță de nădejde astă sămintă, și aştepta, ca și naufragiul pe ocean până nesigur, cum ar fi să plece o minute într-o biserică, dacă preotul ar fi vestit o.

Pe măsură ce arătătorul se învârte grăbind ceasurile, aşteptă aceasta se vedea din cînd în cînd aprins în ochii acuzatului. Președintele tribunului o întreabă o ultimă dată. Ca la toate întrebările ea nu răspunde decât același căteva cuvinte repede mereu: «Sănătatea! Nu sun nimic de loc. Întrebări pe Anton Petrovici, să vîne, să mărturisă. Nu sun nimic de ce năștăpănește. Sănătatea!»

Zicea acesta cu un astfel de accent de sinecireitate, încât convingea multora era să răgădui, cu toate bănuinile adunate. Prin ceea ce se petrecea în mintea mamei, gheacean boarte bine simțăre pe trecut în mintea judecătorilor și a unei mari parte din ascuțitori; schimbarea acesta se putea vedea în tonul și gesturile întristate ale președintelui. Simțea cu toții că nu se poate face altceva decât să se condamne femeia aceea și simțea de asemenea că va fi condamnată cu îndată, cu grija; am fi voit parcă cu toții să

Mari lupte în apus

Nouă ofensivă. — Pierderile engleze. — Morțile noastre.

Ca prima zi de primăvară, în dimineața de 21 Martie, s-a pornit ofensiva germană pe frontul vestic, susținută și de bătăliile noastre austro-ungare.

Reportul marelui căpșor general german din 23 iunie, că lupta ofensivă, sub conducerea *Maistării* statul imperialului *Wilhelm*, curge de două zile în contra frontului englez Aras, Cambrai și St. Quentin.

Ofensiva s-a îndreptat mai întâi împotriva englezilor, între Aras și la Fereș, Bombardamentul să s'inceapă la 5 ore dimineață. A durat numai două ceasuri, după care a urmat atacul de infanterie la 10 ore. Între Scarpe și Oise, pe o lățime de 80 kilometeri. În lupte aspre, pentru dusman din cele mai săngeroase, trupele germane au ocupat pretilor, *pe loc larg*, liniile englez. Pierderile englezilor, care s-au apărăt vițiește, sunt foarte mari; cele germane din contră, sunt surprinzătoare de mici.

Au căzut în mâinile trupelor germane și ale noastre: 75.000 prizonieri, 600 de tunuri, peste 1000 mitraliere.

Sanțurile engleze sunt pline de cadavre.

În poziția baterilor soldați, amețești de gazuri, zâice ușă lângă tunuri.

Efectul mortierelor austro-ungare, după raporturile apărute în ziarele franceze, este nimicitor și provoacă pannică printre precizinea lor incomparabilă. Durere, scriu raportorii francezi, înțelegerea n'a este astfel de tunuri, care să producă efect amănatelor cu bateriile de motor austro-ungare.

Din România

Prelungire. — Declarația ministrului Arion. — Proclamație către țară.

Armistițiul între armatele aliate și între armata română s'a prelungit de nou pe 72 de ore, va să zice până Luni în 25 Martie 1918, orele 12 din noapte.

Ministrul de externe, C. Arion, a făcut următoarea declaratie:

Cerțeza toate proprările economice și financiare facute de puterile centrale, pentru pacea preliminară să devină definitivă. Am nădejde, că va succedea încheierea unui păci acceptabile pentru România. Pe terenul politicii interne stă în față unor mari probleme sociale, care vor trebui să fie rezolvate în deplină armonie.

Al. Marghiloman, șeful guvernului român, adreseză țărui următoarea proclamație:

Prima datorie a guvernului nou este, ca în terminul hotărâră să încheiem pacea, ale cărei baze s'au semnat în 15 Martie 1918.

Pentru îndeplinirea acestor grave probleme, guvernul trebuie să-și pună în campană toată puterea și autoritate.

se petrecă ceva neșteptat, ceva care să ridice greutățea aceea de pe piepturile noastre; că păci am fi aşteptat și noi intrarea lui Anton Petrovici, dacă am fi putut crede în întâmplarea asta împozibilă cum credea desădăduita. Căci era afară de sfâșier... Copiii acela ce vor fi orfani peste un ceas! Mama nu s'ar mai întoarce din Siberia, ori s'ar întoarce prea tarziu; cine va hrăni ființele acelora sărâne singure pe lume în mizerie? Ele se jucă așa de liniste cu îngrijorarea lor, fără gălăgie, serioase, spăiate de mulțime și de nouăta spectacolului... Fără voia judecătorului privirile de cătreva ori inspre parte lor.

In câteva vorbe președintele făcu renumatul desbateler. El lăsa să cadă încet, ca și cu părere de rau, cuvintele acelor ce îngrițădeau dovezile crimei și făceau pedeapsa de necoloc. Judecătorul se retrăseră și reveniră după puțină vreme. Președintele se ridică cu o hârtie în mână.

Ahunici, pricăpând că se slăfisice, Acuila în înțepă, sgudită de un fior de groază; întînse mână. Îndărât el, își păipă înfrigură capetele copilor ei, și deodată se prăvăli sub bancă. Acolo îmbrădăla la pământ, înăbușită de suspine, cu mânile și ochii ridicăti spre icoană, isbuțeni cu voce tremurătoare:

tatea, în scop ca jertfa care trebuie să o primească fară asupra sa, să slăbească căi mai puțin furioase economice și politice a României.

A doua problemă, ce avem să decam la îndepărtare, este: Restaurarea internă a țării și organizarea vieții de stat pe toate terenuri. Experiența durerosă, dobandită de fără, arată că este necesitate urgentă, imperativă este deslegarea acestor probleme.

Gouvernul va căuta să deslege și chesteinarea agrară. Gouvernul dorește să înceapă programul de muncă prin chemarea păturilor mai largi ale porțorului la viața politică.

Marghiloman.

Neagoe Voda Basarab
Poate înțelege ale unui domitor.

Demult, demult, foarte demult, primăvara când în bisericile noastre din Ardeal săpăneau cu minți nedăști, limbi slavonă, pe cîndă limba românescă era numai prin bordele călăcăilor noastri, un Domn Inteligă și covârșit de credință de la Dumnezeu și săzarelli lui sfinte, cu numele Neagoe Basarab. Ohără și o tragea din un neam de boeri din Craiova, din neamul Basarabescilor: neam puternic și bogat, dar tocmai din pricina acestea dușmanul de multă vîcini și cu venit la suflet, care irosiți de rugina păcatelor planului și zoapte să pristăvescă neamul Basarabescilor cu gând să pună mâna pe asta. Dăruindu-se în dreptate și bucurându-se la Dumnezeu, în cîndă faptele cinstite, și-mădint de cei săi și într-o desătăită înălțare din trupăt în trupăt până ce Neagoe după multe ipote, spălă mari incercă și amare nevoi, povătuindu-se în toate năcarările și vîjelile vieții, de poruncile și sfaturile dumnezezești, a străinătă scriptură, a ajuns sătan pestă într-o grădă.

Ridică pe scăunul cel mai înalt al țării, el nu se arăta în față nimănului trifas. Nici în fața celor mari nici în fața celor mici, nici în fața celor bogăți și nici în fața celor săraci, căci statul Domnului și în inimă lui să-i învăță, că truha roade și pierde suflul omului, cum mănușa căi capaci și găndele frunzelor sale. Sătătoare că tumea această să înainteze înapoi Dumnezeu cum să pictăru de ploale în străină unei case. Cunoaște nimicința acestei vieții și desătăcătoare poftele cari împleteștes cu lumeni în lucruri reale, din care pricină își îndreaptă privirile subțeluit, toate gândurile către luminiile vesnicei, către Dumnezeu, și în lumina cerească, sfântă și curată își desfășură întreaga sa munca.

Femeile bătrâne le cinstesc și le arătă ca pe niște surori, pe săraci ca pe niște frați, le dă măslă să se hrănească și să-și imbrace goliciunea trupurilor. Chiar și cu cei căpățăci și milost și blând și cu osărdie se nevoiesc să-și îndrepte pe drumul cel bun al credinței și deputăi. Și milostenia o face

— Cristoase Mântuitorule, scăpă-mă! Doamne, fi-ți miș de roaba ta și de copiii ei! Fi-ți miș...

Tărâti de pildă și de vorbele confințate, toți țărani să se ridică cu aceasă miscară, înghinușără pe podea și să făcură crucea cuviuș.

Nu ană să vă descriu clipa de bumăceală ce urmă după scenă aceasta. Judecătorii și boierii rămaseră nemijăscă, zăpăci; nici unul nu făcu un gest, nu zise o vorbă; săcă tăvere se făcu, încă auxiliu de locul meu, imi amintesc bine, lumbarul relesorius urmăndu-și ticătul sub crucifix, pare că era măsura judecății din urmă. Ceasornicul acela sparse tăcerea bătând de douăsprezece lovituri de smâzici. Asilarătără până la urmă sunetul răgășit și dăncă; toți oamenii săcă stăpâniți de acelaș găsăstări și tacă vocea aceasta grozavă a ceasornicului ce sunase atâtea ore de chin, însemnătoare atâtea dureri și sfârstiri de vieță.

Sgomotul acesta readuse pe Aculina în simț și la ideea ei fixă. Se ridică și aruncă sprău și o ultimă privire de disperare. Mai totă lumea urmă drejteau acestei priviri, chiar și membrii tribunului. În momentul acela nimicinu nu s'ar fi mirat cred, dacă Anton Petrovici s'ar fi ivit în

cu corătenie de suflet, cu smerenie și cu cinstea temerii de Dumnezeu, ca nu cumva să se asemene celul ce a facut lăbul frumosă, și a pus tot felul de pomii întrăns, dar apă nu i-a dat.

Nă răpese cum erau obiceiurile vremii și nu răvășea la avutul vecinului; nu nedrepățește pe nime și se ferescă a vătăma cu vorba ori chiar și numai cu privirea pe supuși să, căci înțima omului și cica sticla, doar să spargi nu o mai poți nici întregi, nici cadră.

E pătruns de adevarul, că dragoste și dreptatea crânașă naște binele și fericește țările și a supușilor, iar răutățea și urmășele păcatele și stărcesc vîrforje de prăpăd.

In toate lucrurile lui și în trbile țării îspitește și asculta statul bătrânilor sfinti, căci cel ce asculta statul bătrânilor, acela nu se căl, iar bărbatul săfătul este singurul care îndrăznește înălțarea lui Dumnezeu și poruncile lui; îl dăruiește lui Dumnezeu, că și el la răbdător îl să-l îlăujă că cu credință și cu frica lui Dumnezeu.

Povâlă vieții lui ei: nu te nădăjdinu în putere și tu și va ajutorul lui Dumnezeu cu tine. Păzește să nu treacă zăfărăngătoare, căci aceasta aduce lumini în suflare.

Si a privilegiat și s'a rugat, să rugat și a ostenu în munca cinstință, ferindu-se de somn și de lene, căci în somn este multimea nălucărilor, iar în lene învergurea noastră. Somnul îngroșă gândul, lenea îl duce la lucruri de păcat, pe care îl dăruiește lui Dumnezeu. Si într-o lăudă de la Dumnezeu, că și el a izbăvit fiu ziuă năcăzulură.

A chemat numele Domnului și în vremi de pace, în zile de bătrâne, în ceasuri cu ipote, și Dumnezeu îl-a izbăvit fiu ziuă năcăzulură.

Neagoe, asemenei marelui și sfântului Stefan, care își odihnește între lenele dela Putna trupul muncit în război cu păgâni, și a revărsat aspira bisericilor și mănăstirilor, cu mănușă largă, prisorul avuției sale, în urmă multelor lui umbrete și drumuri au răsărit biserici frumoase și pompoase mănăstiri închinante laudei și măreții lui Dumnezeu. Cele mai frumoase și mai cunoscute sunt: dela Curtea de Argeș, cea săfătului Nifon din Târgoviște și aici în Ardeal cea din Scheia Brasovului.

Părîne înțelept nu și-a uitat să dea în invățătură aleasă conținutul său cu nume de împărat, Teodosie, copil fraged, care avea să sprijinească și îngrijescă moște nrea cea scumpă: țara și nordul. Sătătoare că trezărea cea mai cu temei, prietenul cel mai credincios și minte, steagul trupăt, și dreptatea plină de băvanătoare lui Dumnezeu. Toate celelalte ale lumii sunt deșerte și amigătoare, din vîlătoare cărora te mantuiește credință tare și păzire poruncile lui.

Deaceea îndrăznește să-ți spui că este expus la toate vîjelile și pentru aceea își răspunde înțeleptul sănătos, că ele să trăiască adânc în pământ. Să rădăcina cea mai mică și să dilignește să înțărască bine mai mult de mai tarziu, de pară că ar prevedea lupta mare ce va avea pominjur să o poarte cu elementele. Creșterea lui de pământ în sus stagnează pe o vreme, dar în acest timp pominjur își concentrează energie în jos pentru a cuprinde cu răzăcinile o sfântă mare și a deveni astfel sigur contra vînturilor. După munca aceasta în jos, crește mândru în sus, ne mai temându-se de uragane. Vînturile pot să sufele sălbătice, prințul ramurile lui, căci și-au găsit pomul, dănselul nu pot să-l facă astăzi și înțărască și să-o jocălescă toate fibrelle de boala coajă până la maduvă. Să ai curmări șițejelor din mijlocul padurii. El crește la adaptă slab și simțitor, el nu se întărește la radăcini — ce e lucru de căpetenie; — fiindcă îl apără vecinii.

Așa și cu oamenii.

Nu pe fiecare lăză înzestră soartea cu destule mijloace materiale, să poată

— Swet Marden, Der Sieg im Lebenskampf, p. 61 și 68.

Li dă totodată un răvăș de respiroare învățătură tâlmăcitoare cu multă osteneală din scările sfintilor părinti, cum să se poarte ca domn cu boieri țării, cu supuși, cu domnul lui și cu neamul.

Invinăturile acestea celuite într-o mădișoasă limbă românescă s'au păstrat până în ziua de astăzi sub numele: *Invinăturile lui Neagoe Voda Basarab către statul săd*.

Pentru ca să ne întărimu sufletele și luminile mințile cu înțelepciunea acestor învățători, care vă din negru vremilor, de la un domn românesc, și pentru ca să guvernăm din o veche și frumosă limbă românescă, credem de bine să aducem în cîndă și cu tîrziu *Suferețea ca pedagog*.

Din volumul *Dor de lumina*, acum apărut și la pîntele Dr. Stefan Cioreanu, din cînditorii noștri articolul cu titlul *Suferețea ca pedagog*:

Un ospre care nu-l poftesc nimenea și care totuși înțiră pe neștește adeseori în casele noastre, este *suferețea*. Cu toții ne ferim ca de foc de acest neplăcut sentiment, care cu acele sale veinoase ne indurăea trupul și sufletul deopotrivă și totuși fără dănsul, — fară dureură, — flința noastră omenească nu s'ar mai putea libera niciodată din lanțul instincțelor și nu ar mai fi în stare să se avânte la înălțimi tot mai frumosede cugătare și simțire.

“Mii de oameni capacitați, zice un mare cunoșător de viață, să-ur au fărat nici un folos pentru omenește, pentru nici nu avut să lupte cu piedeci și greutăți mari, care să le treză putere din somonela și să fi îndemnat la activitate. Luajă do pomoriști de stejar; pe unul să-dit deosebit pe un munte, pe celalat în mijlocul unei păduri dese, și observați-le atențione creștere. Pomorișul ráznit este expus la toate vîjelile și pentru aceea își răspunde înțeleptul sănătos, că ele să trăiască adânc în pământ. Să rădăcina cea mai mică și să dilignește să înțărască bine mai mult de mai tarziu, de pară că ar prevedea lupta mare ce va avea pominjur să o poarte cu elementele. Creșterea lui de pământ în sus stagnează pe o vreme, dar în acest timp pominjur își concentrează energie în jos pentru a cuprinde cu răzăcinile o sfântă mare și a deveni astfel sigur contra vînturilor. După munca aceasta în jos, crește mândru în sus, ne mai temându-se de uragane. Vînturile pot să sufele sălbătice, prințul ramurile lui, căci și-au găsit pomul, dănselul nu pot să-l facă astăzi și înțărască și să-o jocălescă toate fibrelle de boala coajă până la maduvă. Să ai curmări șițejelor din mijlocul padurii. El crește la adaptă slab și simțitor, el nu se întărește la radăcini — ce e lucru de căpetenie; — fiindcă îl apără vecinii.”

Așa și cu oamenii. Nu pe fiecare lăză înzestră soartea cu destule mijloace materiale, să poată

— Swet Marden, Der Sieg im Lebenskampf, p. 61 și 68.

femeea asta nu e vinovată. Eu săn, păcătosul de mine, celce a pus cu folos.

Magistratii se uită la noui veniți cu urmire și nelincredere. Crezură mai întâi că au de face cu un smîntit. Fu să să repele declarația lui, îi se ceru numele. Numele acesta provocă un murmur printre cei de față, îi despeță amintirea în memoria judecătorilor. Vorbind între ei și optind, se asează din nou și pusă dureri înțrebări bătrânlui negustor. El răspunde plecat, cu stângăce, dar în acă chip încă risipătoare, cu înțelegere înțeleptă. În noaptea focului ei se duse să se culce cu stângăce în sună moare. Ce aculina se deuse cu căruță de pe spre casa lui Anton Petrovici; după miezul nopții părăsise pe fururi moare, ajuns la Ivanovca, intrase în ogră și dădușe tot grăduriilor; de mult plăunie el să se răsbumă pe boier, care pușese sălăba grozavă, cu un an în urmă. Cuvintele acesta să se răsbumă aveau un accent ciudat în gura ființei aceliei slabe.

Cum îl puse în vedere în vedea tăgăduielile sale de cănd cu prima anchetă, bătrânlul negustor întrebă pe judecători dacă cumva n'au găsit la Ivanovca o căpușă cu urmă având o anumită marcă de fabrică; cala aceea facea parte din mărfurile oficiale, cu cumpărătore la oraș în anul zilei d'in-

cerceta, — fără grile existente, — instituțiunile de creștere și cultură pentru a cesa să îngrijui buna Dumnezeu de un moștenitor și neobișnuit invățător, care să între și fi cea din urmă colibă și să dea „culo-poveție” de înțelepciune. Acest mare invățător și educator al omenei este: *suferețea*, care păstrează binecărelor ei îl aduce că durată, tristeț și lacrimi. Să ne dăm numai ce să alegă de multimea de oameni, care find să sărbătorească, trece cu grăba mare prin scosă și apoi își închină într-o viață luptei pentru existență, cum s'ar înșări, dacă durerea nu le ar mai bate la usă și nu le arunci înimile.

Pentru că să nu ne facem iluzii, efectul predictiv nostru oricât ar fi ele de incisice, se pierde degrabă în suflul multumii ca străpici de plouă bogată în pă-mântul șuncat. Loviturile sorții sănătății locoale care scot schințe de nobilă din suflul multumilor nepășătoare.

Du mulțimi oamenii cel mai ne-ghijata la supărăță, și împreună sentimente; de aci încovorează milă și iubirea mai curată, fiindcă pe aci și-a putut mal adeseori răsuflare greșele de fier.

Săracul chinuit de mulțimi de foame, înțeleptă filândul, bucate de pâine cu atenție să mălăi și bunătate. Cele mai calde cuvinte de măngâiere le tocmai din gura săracilor și nefericișorilor.

Dar suferința nu poleziează numai suflul săracilor, ci și înimă bogătorilor. La cătă îngămătare și nesimțire ar duce averile și rangurile, dacă nu ar intra suferința în palatele pompoase, impodobite cu candela de aruri și covoră prețioase. Fa-vizorii sorții, fără de suferință, nu ar mai simți niciodată că și dânsii sănătății oameni slab și supuși loviturilor sorții, ca cersorii din urmă. În față suferinței însă și el trebuie să se prostească mult și neputință, iar înima lor devine atât de omenescă, încât ochii lor pornește să-lăzime.

De fapt, numai suferința clădește veritabil podul de trecre dila o clasă socială la alta; numai suferința face, ca domul și slujă, bogatul și săracul, împăratul și osașul să se simtă una.

Caritatea, acest mod de sentiment, care a ridicat atâtă instituții umane și crea-tințe, a răsărit și din suferință. Suferințele au produs *admirare* și *înălțare* între oameni. Suferința, a fost în toate timpurile mijlocul binecuvântării, care a curățit sinelelementele de josciorie și eroism.

Vechii greci, când bunăstarea și cultura lor să fie la culme, priveau cu cea mai mare placere tragediile, care arătau în formă artistică, ce schimbăcioasă este soarta omului.

Din suferințele, închipuie pe scenă, secoleau învățătorii adânci pentru viață reală acșegi meșteri ai vieții. Tragicii dramelor le curăță sufletele de boalaie, care aduc cu sine bunețatea și cultura.

Suferința însă nu a păzit omenirea numeroasă de sârbișcune morală, ci dânsă a fost și cel mai puternic levor al culturiei omenesti. Tot aleșii omenirei: savanți, poezi, descooperitori, au porât pe drumul lor de mună, de subinoară cu mizeria, și cine stie, dacă nu îi sunt bătut încon-tinutul valurilor turbate ale săraciei și nu i-ar fi gonit fără răgaz, dacă și-ar fi ajuns acești aleși dintră vieții?

Cine săie, dacă s'ar fii ale din mai mari oameni ce cercește să ales, în caz că bunul Dumnezeu prin încetarea sufe-

riilor și oferirea de bunuri materiale li-ar fi cronică pentru foldește puncte de cunoștință. Lui Homer l-a lăsat Dumnezeul să-și spălă trezete în ele puteri de mună și să-i apără. Urangul acesta, răsboiu, a purificat suflurile și le-a ofelit, rodind în toate pătulile și totul poporul german: jertfă de sine, reabilitare, discordanță și abnegare. Să se și mai înțeleagă, acest profesor crede, că poporul său nu prin arme, ci prin renastere morală provocată de răsboiu și suferință va trebui să învingă pe toți dușmanii.

Înălță un exemplu real: cum se rădică unul dintre cele mai puternice popoare prin suferință.

Suferința este ca vântul: rupe tot ce-i putred și întărește tot ce-i sănătos.

Aitudinea față de suferință ne arată

pătronele de viață a unui popor, a unui individ.

Înălță ce zice un profesor german despre suferința principala de răsboiu: „Să-i am uită bolnavii de suferință, oamenii care trăiuți numai plăcerile și agresivitatea materiale; dar deodată veni răsboiu cu un uragan, care desărăcă-năză pomii, descoperă case, biecuiesc valorile și periclitează viața peste totă fără. Dar uraganul

acesta, răsboiu, năușește tot ce e veșted, și în bici de foc scoate suflurile din moleștiile trezete în ele puteri de mună și să-i apără. Urangul acesta, răsboiu, a purificat suflurile și le-a ofelit, rodind în toate pătulile și totul poporul german: jertfă de sine, reabilitare, discordanță și abnegare. Să se și mai înțeleagă, acest profesor crede, că poporul său nu prin arme, ci prin renastere morală provocată de răsboiu și suferință va trebui să învingă pe toți dușmanii.”

Înălță un exemplu real: cum se rădică unul dintre cele mai puternice popoare prin suferință.

Dumnezeu trimite suferințe grele peste popoare și îndivizi, și fericiți vor fi acești, dacă vor și să prefacă suferință într-o luncă și lumină.

Succesul și fericiția îmbătă omul și face superficial; perdele și suferință îi coc și îl adâncește, — zice pedagogul Foerster.

* Prof. Dr. O. Binswanger, Die seelischen Wirkungen des Krieges.

Mersul răsboiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapest, 22 Martie. (Of) Nici un eveniment de raportat.

Budapest, 23 Martie. (Of) *La apus mare succes.*

Pe celelalte fronturi nu sunt noutăți.

Budapest, 24 Martie. (Of) Succesul de pe frontul apusian se desfășoară mai departe.

La răsărit și în Veneția nimic nou.

Şeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 22 Martie. (Marele cartier general) Frontul vestic:

Grupul de armate al principalei de cordon Rupprecht. Din astăzi merge să-urze lovitură de tun asupra Ostendei. Poate puternic să continuă în Flandra, Do-

nasamentele noastre de recunoaștere au pătruns în mai multe locuri îñ limite dusmane.

În finalul său sudost de Arrels pătrund.

Frontul lui Rupprecht. După efectul puternic al focului de tunuri

și de aruncătoare de mine, infanteria noastră a năvălit pe locuri largi și a cuprinzut prezentindu-se cele dinăuntru dușmane întră La Ferres și Soissons. De ambele laturi ale orașului Reims și în Champagne a crescut lupta de artillerie. Detasamente noastre de asau adus au luptat de pe mai multe sectoare.

Orupul de armată al lui Gallwitz și al principalei Albrecht de Württemberg: La Verdun artilleria noastră a continuat distrugerea pozиilor de infanterie și de baterii. Lupta de tunuri s'a înălțat mult și pe frontul din Lorena.

Pe celelalte fronturi nu sunt noutăți.

Ludendorff.

Despre luptele mari, desăntuire acum pe frontul din Franță și Belgia, reportăm la alt loc, al ziarului nostru.

Marea luptă della Monchy, Cambrai, St. Quentin, La Ferre este cădăgită. A 3-a și a 5-a armată engleză, împreună cu părțile de rezerve franceze aruncate în luptă, sănă înfrânte.

NOUTĂȚI

Reprezentanța fundaționii Gozsdu.

Astăzi Marti, în 13/26 Martie, reprezentanța fundaționii Gozsdu s'a întrunit în Budapest în sesiune ordinară de primăvară a anului curent, sub președinția Excelenței Sale, I. P. P. S. D. arhiepiscop și mitropolit Vasile.

Monete cu efigia domnitorului. Din capitolul sări și anunță: că în ea mai apropiată vreme se vor bate bani de aur, și după aceea de argint, cu efigia regelui Carol IV.

Desbaterea nouălor proiecte de dare. Vineri în 22 l. c. comisia de finanță a dietei a început desbaterea nouălor proiecte de dare, și anume: darea de vent, darea de avere și după căstigul de răsboi.

Recificarea listelor de alegerători pentru districte. Comitetul electoral central al orașului Sibiu anunță: Recificarea listelor de alegorători al orașului Sibiu în 1919 se face prin comisiunile de concursință în restul din 26 Martie până în 10 April n. a. c. în localitățile oficiale din orașenesc. Conciseră alegorătorilor se face din oficiu, pe temelii datelor ce stau la dispoziție (listele de dare s. a.) Este liber fiecare îndreptățit la alegoră, ca în restul orașului sătului său. În zilele de luptă între orele 3 și 5 d. a., să se prezinte în persoană cu documentele sale (act de naștere, atestat școlar, carte de muncitor, foaie de dare s. a.), și să ceară dele comisiunea de concursință introducerea lui în lista alegorători pentru camera fără. Orice patru, care nu își poate demonstra că este într-o situație sănătății să poată obține de la bătălia în Vârstă îndreptățită de a. alegoră este indatorat a prezenta comisiunii de concursință în zilele amintite o listă a angajaților săi împreună cu documentele lor necesare (cu privire la Vârstă, locuință, timp de serviciu).

Îmirea din prima clipă facu loc unei incredințări noi în mintea judecătorilor și a asculțătorilor. Poate că încredințarea asta era înlesnată de dorința tainică ce aveam toti de a vedea pedeapsa ridicată deasupra capului Acuinei.

Total ne reduseasă să găsim pe vi-novat în dermele acesta, apără cărula bănelelor din prima oră se îndrepătașă în chip aşa de firesc; instrucțiunea nu-i părăsise decât cu părere de râu, din lipsa de dovezi îndestulătoare, dar tot mai puțină atunci nădejdea de a face luminiș aspirații muncitorilor lui. Nu era ore dreptatea dumnezească ce îscușă, silindul să se dea pe față în clipă în care era să arunce în pierzare o nevinovăție? De cănd vorbește, era o ușurare în sală în locul grozavei care ne apăsa mai înainte, — un simțământ vag că lucrurile erau lărât așezate la locul lor, cum și mai bine.

(Va urma)

acea, răsboiu, năușește tot ce e veșted, și în bici de foc scoate suflurile din moleștiile trezete în ele puteri de mună și să-i apără. Urangul acesta, răsboiu, a purificat suflurile și le-a ofelit, rodind în toate pătulile și totul poporul german: jertfă de sine, reabilitare, discordanță și abnegare. Să se și mai înțeleagă, acest profesor crede, că poporul său nu prin arme, ci prin renastere morală provocată de răsboiu și suferință va trebui să învingă pe toți dușmanii.

tatea din Budapesta 6557 asculțători. Jumătate din acești sănă militari. În semestrul trecut erau 4867 asculțători.

Anunț. Magistratul Sibului înșinățiează: Locuitorii orașului nostru care nu au provizii de usoare și sănă, se pot anunța Marți și Miercuri, în 26 și 27 Martie n. la magistrat, arătând cu vorba, sau în scris: Numele capului de familie, ocupația și locuința sa, precum și numărul persoanei aparținătoare melejului său.

Improviza calendarul gregorian. Din Viena se anunță, că o deputație comunelor bisericilor grecă-catolice din Ungaria de nord s'a prezintat la nunțul papal Valer din Bonza pentru a protesta împotriva introducerii calendarului gregorian. Nunțul papal a promis, că va săriprinzuă.

Adusul de scumpete al învățătorilor din Austria. Parlamentul austriac a primit, cu 113 contra 70 voturi, propunerea ca învățătorii provinciilor austriace să primească adusul de scumpete de 70%.

Transportul din Ucraina. Ministerul președintelui din Austria, în coroburie cu deputații din Stiria, a accentuat, că în Ucraina se află rezerve mari de alimente, dar din cauza greutăților împreună cu transportul pe apă și uscat, probabil că numai la finea lui Mai sau la începutul lui Iunie vor sădă transporturi mai mari de alimente.

Înțreaga ouălor. Ministerul de alimentație oprește și pentru anul curent înțreaga ouălor cu Pasă.

Coroane eterne. Parohul Victor Vulcan din Oprea-Cărițoaia a binevoită la dărău, în loc de canună perioada pe sicriul soarelui Ana V. Stoica, văduvă preoteasă, sume de 6 cor. la Fondul de 20 bani pentru cumpărarea unei case cu hală de vanzare pe seama meseriașilor români, al Reuniunii sodalilor săbieni. Pentru primos exprimă sincere mulțumite: Victor Tordășanu, președinte.

Contribuitor pentru sanator. În scopul clădirii sanatorului pentru tuberculoză adusul în răstimpul de la 8 pâna la 22 Martie următori:

Banca «Lumină» 50 cor., Iosif Müller din cor. Elena Nemec 10 cor, școală evangelică de copii și școală evangelică a lui Vasile Pop de Konradswie prin directorul Hored 50 cor, Dr. Victor Koncas 10 cor., Gheorghe Aldea 2 cor, 40 fileri, iar 1% contribuitorine venevoie 50 cor, 72 fileri. Dilecțieun muște pentru aceste daruri.

Cassa de asigurare a muncitorilor din cadrul sibiului primește și mai departe asemenea daruri și le chiteză în ziare.

Doi bani — un milion de coroane. Din banală după apropierea Budapestei, cu numele Radu Vlăduță, — seru zilele din capitală, — a cerut pentru doi bani și sălă, de negustorul de vite Fogol, un preț de *za milion* de coroane. Negustorul a încercat să explice omului, că un milion însemnează și sună atât de mare, încât poți cumpăra cu dansă o tură întrăigătoare în cîte chiar și în vremuri de scumpete. Vlăduță a mai lăsat *ceva* din preț, și a cerut 20 coroane de chilogram pentru boiu să băsă. Fogol, ca să și răsune asupra bulgarilor lacon de bani, l-a denunțat pentru scumpirea prețurilor. Pojita a osândit pe Vlăduță să stea închisoare 15 zile, să să piătăcesc 900 coroane amenda.

Teatrul cinematografic. În Strada Schei-wis, la Apolo, se reprezintă Marți și Miercuri, în 26 și 27 Martie celebra piesă: Fedora. Începutul reprezentărilor la 6/2 și 8/2 ore seara.

Cărți și reviste

Dor de lumenă. Sub titlu: Dor de lumenă părintele Dr. Stefan Coriolan a scos de sub tipar o nouă lucrare de vară. Precum în publicațiile de până acum, agă și în cea de față, zilelor auturăștări și realizări cu dezbateri răsărită de căpătăndări și învățători îisorăzit din concepția creștină pentru difiere probleme și situații ale vieții omenesti. Lectura lor o recomandăm cu toată căldură. Se poate procură la Libraria Arhidiecezana din Sibiu, cu prețul de 4 cor. plus port 50 fil.

Concurs.

Cu provocare la ordinul Ven. Comisator din 31 Octombrie a.c. nr. 7636 Bis, se publică concurs nou pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Bucium-Sat, fractul protopresbiteral al Abrudului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Roman».

Emulamentele impreunate cu acest post, sunt cele fascinante în coala B, punctu întrigătoare doar unei stări.

Concurenții își vor înainta petițiile, instruite cu documentele prezise de lege, subsemnatului oficiu în termenul deschis, și cu observarea regulamentului să se prezinte în vreo-Duminică ori sărbătoare la biserică spre a cănta cuvântul său a servit și, liturgie și a face cunoștință cu poporul.

Abrud, la 6 Noemvrie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-rom. al tractului Abrud în conțelegeră cu comitetul parohial.

Petru Popovici,
protopop.

Nr. 37/1918

(53) 3-3

Concurs repetit.

Pentru întregirea postului de caselan cu drept de succesiune la parohia de cl. II, Petru Lucea de sus din protopresbiteral Hatégului, lângă neputințiosul paroh Simion Suciu, se publică concurs repetit cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Roman».

Emulamentele impreunate cu acest post sunt jumătate din toate veleitele fascinante în coala B.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul arătat, având concurență a se prezenta, pe lângă cunoștință parohială subsemnatului, în vreo Duminică sau sărbătoare la biserică spre a cănta, predica și a face cunoștință cu poporul.

Hajeg, la 19 Februarie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Hajeg în conțelegeră cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu,
protopop.

„LUMINA“, institut de credit și economii, soc. pe acțiuni în Sibiu.**Convocare.**

P. T. Domnii acționari ai institutului de credit și economii «LUMINA», societate pe acțiuni în Sibiu, se invită în sensul statutelor la

a IX-a adunare generală ordinară,

care se va ține în 16 Aprilie st. n. 1918, la-II ore a. m. în localul institutului, cu următoarea

Ordine de zi:

I. Raportul directorului și al comitetului de supraveghiere și stabilirea bilanțului.

II. Deciderea asupra împărțirii profitului curat și darea absolutoriorii.

3. Fixarea marcovor de prezență pentru membrii direcțiunii și al comitetului de supraveghiere pe anul 1918.

4. Alegera a 2 membri în direcție, cu mandat pe 5 ani.

5. Urarea capitalului social.

6. Modificarea statutelor.

7. Aprobarea statutului de penziuni.

8. Solvarea dării de 16 V. s. c. pentru funcționari, membrii direcțiunii și comitetul de supraveghiere.

9. Autorizarea direcțiunii de a face evenuale schimbări redactate de tribunatul reges.

10. Sistarea filialei dela Murăș-Osoareiu.

II. Propunerile independente înaintate direcțiunii conform §-ului 28 lit. m) din statută.

Dominii acționari care voiesc a participa la adunarea generală, în persoana sau prin plenipotențial, trebuie să depună acțiile și documentele de pină/potență la cassa centrală a institutului, eventual la Cassa Arhidiceziană din Sibiu până la 14 Aprilie st. n. a. c., ori la filiala noastră din Turda, sau la instituție finanțare membre la «Solidaritatea», până la 10 Aprilie st. n. 1918.

Sibiu, din ședință plenară a direcțiunii, jinătă la 6 Martie 1918.

1-1 (64)

Redactor responsabil Dr. Gheorghe Comas.

Directoare.

Cepșoară (arpăgică) se afilă de vânzare în Sibiu, Strada Cisnădie Nr. 30. — Pentru negoziuri prețuri convenabile. (63) 1-3

-In București, la editura Ig. Hertz a apărut revista

„Astra ilustrată“

tipărită pe hârtie cretă, conținând în fiecare număr diferite nuveli, schițe, glume, articole literare, etc.

Un volum compus din 64 pagini costă 60 de fileri trimis în martie poștele pe adresa: k. u. k. Etappenpost 346 für Marton Hertz. La primirea mărcoarelor se expediază franc volumele apărute. Până azi au apărut 2 numere. (45) 3-3

3-3 (47)

Anunț.

In grădina de altoi a subscrисului săfări de vânzare cele mai alese soiuri de **altoi** de meri, peri, pruni și vișini cu prețurile cele mai moderate. 47 1-3

Stefan Radler, proprietar Nr. 45. Barăthely (Bratian) p. u. (Mediaș) Medgyes.

Anunț.

Am onoare a aduce la cunoștință onoratului public, că am deschis un **depozit de vin** în comună Alsócsca (poșta în loc, iar calea ferată Alsóvist) și vând în cantități mari dela 50 litre în sus. — Cu toată stima:

3-3 (42) Ludovica Marinescu.

Cumpărători și cetiți

Calendarul de buzunar

pe anul 1918

al Tip. „Poporul Român“ din Budapesta.

Cel mai elegant și mai drăguț calendar apărut anul acesta, de postă pentru soldați, economi, tineri, studenți, preoți, învățători, cuprinzând un bogat material literar, poezii din răsboi, povești, nuveli, îndrumări, măsuri și legi noastre despre ajutorul de stat, despre scumpirea biletele de tren, despre noastre ordinajuni date de guvern în cehia, bucătelor, creșterei porcilor. Cari soldați pot fi retrăși de pe front, soisarea trenurilor, căi alegorii români vor fi în Ardeal. Apoi povești de toată frumusețea: «Pescurile Palagie», de d-l Septimiu Popa; «Ineuțul iguanul»; Pozei: «Viață»; «Mi-e frate»; «S-a dus a mea măndruță». Sfaturi practice pentru economi și soldați. Multe chipuri. Prețul numai I cor. 30 fili. cu porto cu tot.

Comandați căt de iute, altfel se vând toate, la «Poporul Român», Budapesta VII, îlka utca 36. (27) 8-10

Vite de vie nobilitate

Vite de vie **americane**, cu și fără rădăcină, în diferite și cele mai bogate soiuri veritabile, pe lângă garanție, furnizează firma solidă și cunoscută de mulți ani:

Prima plantăriune de pe Târnave pentru nobilitarea vitej. (Kohelthaler Erste Rebenveredelungsanlage)

2-10 (58)

Proprietar:

Fr. Kaspari Mediaș, în Ardeal.

Activă.**Contul Bilanț la 31 Decembrie 1917.****Pasiva.**

	K 1	K 1
Cassă	38,720.12	
Bon la cassa de pastrare postală	9,829.15	
Bon în Giro-Conto la Banca Austro-Ungariei și capitatele elocate la alte bănci	225,712.98	
Cantitatea și valoarea fondurilor financiare	4,400.50	239,942.62
Portofoliu:		
aj. cambi de bancă	413,901—	
b. cambi hipotecare	298,808—	711,869—
Obligaționi hipotecare		300,921—
Credituri cu coveniri		23,830.13
Credit în Cont-curent		1,476,250.50
Efecte		2,122.02
Realizații		375.20
Diverse conturi debitoare	4,159—	
Mobilier	469—	3,690—
dupa amortizare		
	2 810,693.99	

2.810,693.99

Debit.**Contul Profit și Perdere.****Credit.**

	K 1	K 1
Interese:		
pentru depozite spre fructificare	77,520.51	
salare	17,902.09	
chirie și relui de cavarță	6,067.52	
impoz. registre și alte spese de regie	6,257.55	
portof.	4,263.73	30,743.89
Marce de prezență		620—
Dare:		
eraria și aruncuri	10,899.84	
10% din interesele depunerilor și Cont-curent	7,842.61	18,684.45
Amortizare:		
din mobilier	469—	
Profit net	32,374.93	
	160,412.78	

160,412.78

Sibiu, la 31 Decembrie 1917.

D. Vulcu m. p., director-executiv.

N. Ivan m. p., președint. P. Lucuța m. p. M. Mureșanu m. p. Triteanu m. p. P. Muntean m. p. D. Comăs m. p.

Subsemnatul comitet de suprav. am examinat contul prezent și l-am atât în consonanță cu registrele institutului purtate corect. Sibiu, la 14 Martie 1918.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Ioan Teculescu m. p., președint. Leontin Pușcariu m. p. Constantin Popp m. p., revisor expert al «Solidaritatei». Ioan B. Boiu m. p.

Editura și tiparul Biografiei arhidicezane.

La «Librăria Arhidiceziană» în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare:

Semînte din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminecle și sărbătorile de pest an, precum și la casuile bisericești, publice și private

de Zacharia Boiu, fost asesor consil. etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecle de pest an.

Tomul II: Cuvântări la praznicile și sărbătorile bisericești.

Tomul III: Cuvântări bisericești la înmormântări, la înmormântări și alte festivități funebrale.

Adas de texturi biblice pentru cuvântări funebrale.

Cuvântări funebrale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal recomandat 60 fil.

La «Librăria Arhidiceziană» în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omili și cuvântări bisericești

de Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.